

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Бургас, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Петя Ив. П.а Дакова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
в присъствието на прокурора М. Ан. Д.
като разгледа докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно частно
наказателно дело № 20222000600197 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.48 ал.2 от Закона за екстрадицията и европейската заповед за арест (ЗЕЕЗА).

С решение № 74 от 14.09.2022 г. по ЧНД № 412/2022 г., Окръжен съд Сливен е предал на компетентните власти на Република Италия българския гражданин П. П. Т. с ЕГН ***** за изтърпяване на наложено с влязла в сила на 22.12.2014 г. Присъда № 296/2014 Reg. Gen., № 6651/2013 R.G.N.R., № 8110/2013, постановена на 25.09.2014 г. от GIP (съдия по предварително следствие) към съда в Бриндизи наказание лишаване от свобода, в изпълнение на Европейска заповед за арест (ЕЗА), издадена на 10.06.2022 г. от д-р А. Н. - Зам.държавен прокурор на Държавна прокуратура Бриндизи. С решението е взета и мярка за неотклонение "Задържане под стража" до фактическото предаване на лицето.

Срещу решението в законоустановения срок е постъпила жалба от защитника на исканото лице П. Т.. С жалбата се иска отмяна на допуснатото предаване по издадената ЕЗА, като се сочи, че Европейската заповед за арест страда от непълнота. Според защитника тази непълнота се изразява в: липса на описание на престъплението, за което исканото лице е осъдено, относно време и място на извършването му, правна квалификация, размер на вредите, ако такива са причинени, както и копие от приложимите законови разпоредби, включително за давността; липсва отбелязване за това дали присъствалият на процеса частен защитник - адв. У. С. от адвокатска колегия в Бари, е осъществил в пълен обем правото на защита да обжалва постановената присъда; не е посочено дали П. Т. е бил призоваван лично за процеса, т.е. не е отразено действително да е получил официална информация за определената дата и място на

съдебния процес. В жалбата се съдържа оплакване и за това, че по делото не е събрана информация относно това гарантира ли издаващата държава съгласно законодателството си възможността на задочно осъдения да обжалва постановените съдебни актове или да иска повторно разглеждане на делото с личното му участие, включително и по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт. На посочените основания се иска да бъде отказано предаването на българския гражданин. В жалбата не се иска събиране на доказателства.

Жалбата е подадена в законоустановения срок и делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание в съответствие с изискванията на чл.48, ал.2 от ЗЕЕЗА, вр. чл.44 от ЗЕЕЗА.

Защитникът на исканото лице П. П. Т. моли отмяна на решението и отказ лицето да бъде предадено по издадената ЕЗА, като изтъква наличието на основанията за отказ, посочени в жалбата. В случай, че съдът намери молбата за неоснователна, защитникът моли да бъде прието искането на Т. да изтърпи в България наказанието лишаване от свобода, наложено му с присъдата – предмет на настоящата ЕЗА.

Исканото лице П. Т. изразява съгласие с доводите, развити от неговия защитник. Заявява в съдебното заседание категоричен отказ да бъде предаден за изтърпяване на определеното му наказание от искащата държава- Република Италия, както и категоричното си желание да изтърпи наказанието в Република България, т.к. тук са семейството му – жена, деца и внуци.

Пред настоящия съд представителят на Бургаска апелативна прокуратура иска решението на първата инстанция да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Застъпва становище, че са налице всички предпоставки на закона за предаването на исканото лице на съдебните власти на Република Италия. Излага становище за несвоевременност на направеното от П. Т. искане по чл.44, ал.8 от ЗЕЕЗА, като счита, че същото не може да бъде направено първоначално едва пред въззивната инстанция.

Бургаски апелативен съд, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.66 от ЗЕЕЗА, вр. чл.314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваното решение, констатира, че са налице основания за отменяването на първоинстанционния съдебен акт .

Съдебните органи на Република България са сезирани с ЕЗА, издадена на 10.06.2022 г. от д-р А. Н. – зам.държавен прокурор на Държавна прокуратура Бриндизи, Република Италия, за предаване на исканото лице за изтърпяване на остатъка от три години и един ден от наложените му с влязла в сила на 22.12.2014 г. присъда № 296/2014 Reg. Gen., № 6651/2013 R.G.N.R., № 8110/2013, постановена на 25.09.2014 г. от GIP (съдия по предварително следствие) към съда в Бриндизи наказания от три години и четири месеца лишаване от свобода и глоба от 20 000 евро.

Европейската заповед за арест е представена на български и на италиански език, като отговаря на реквизитите, посочени в чл.37 от ЗЕЕЗА и в Рамково решение № 584/2002/ПВР на Съвета.

Самоличността на исканото лице е описана по начин, който не буди никакви съмнения в това, че става дума именно за предадения с атакуваното решение български гражданин П. Т..

Разглежданата ЕЗА не съдържа релевираните в жалбата непълноти. В ЕЗА е описано престъплението, за което е осъден българският гражданин, като подробно са посочени правната квалификация и наложените наказания. От описанието на престъплението е видно и мястото на неговото извършване, а именно – в Република Италия. Посочването на всичко това, удовлетворява изискването по т.5 на чл.37, ал.1 от ЗЕЕЗА. Действително, в ЕЗА не се сочи датата на извършване на престъплението, но т.к. предаването на Т. се иска за изтърпяване на вече наложено наказание, липсата на тази дата не се явява основание за отказ от изпълнение на заповедта. Само в случай, че исканото лице се претендира за предаване за провеждане на разследване, посочване на датата на извършване на деянието е от абсолютна необходимост за проверката по чл.40, ал.1, т.2 от ЗЕЕЗА. Преценката, свързана с изпълнителската давност по чл.40, ал.1, т.2 от ЗЕЕЗА, вр.чл.82, ал.1 от НК се извършва в настоящото производство по реда на чл.82, ал.2 от НК – а именно – от датата на влизане на присъдата в сила, която изрично е отразена в процесната ЕЗА. В тази връзка възражението на защитата за непълнота на ЕЗА, обосновано с непосочване на времето на извършване на престъплението, е неоснователно.

Освен горното, заповедта за арест е издадена от надлежен орган – зам.държавен прокурор на Държавна прокуратура Бриндизи, Република Италия. Налице са и всички условия по чл.36 от ЗЕЕЗА, а именно – за извършеното престъпление е наложено наказание лишаване от свобода за срок не по-малък от 4 месеца. Престъплението, за което е издадена ЕЗА попада в списъка на лимитативно изброените такива в разпоредбата на чл.36, ал.3 от ЗЕЕЗА, и по-конкретно – т.13 от визираната правна норма, поради което не е необходимо да се извършва проверка за двойна наказуемост на същото.

Следва да се посочи, че твърдението в жалбата, че в разглежданата ЕЗА не е посочена правната квалификация на престъплението, не отговаря на действителността. Изрично е посочено, че извършеното изпълва състав на престъпление по чл.110, чл.12, ал.3, б.„г“ от Зак. Постановление № 286/1998 г. от законодателството на Република Италия. Размер на вредите няма как да бъде посочен, т.к. такива от престъплението не са настъпили. Отделно, ЗЕЕЗА не задължава издаващата държава да приложи към издадената от нея ЕЗА копия от приложимите законови разпоредби от италианското законодателство – така както се иска от защитата. А по отношение довода свързан с давността е нужно да се подчертае, че съгласно чл.40, ал.1, т.2 от ЗЕЕЗА за преценката ѝ се взема предвид българското законодателство, а не чуждото такова, поради което се явява неоснователно и възражението на защитата за липса на приложени към заповедта копия от приложимите законови разпоредби от законодателството на Република Италия, в които е уреден правния институт на давността.

Неоснователно е и възражението срещу изпълнението на ЕЗА касаещо твърдяната липса на представени от издаващата държава гаранции за това, че ще предостави възможност на задочно осъдения да обжалва постановените съдебни актове или да иска повторно разглеждане на делото с личното му участие, включително и по същество с представяне на нови доказателства и възможност за отмяна на първоначалния акт. Такива гаранции са предвидени в нормата на чл.8 от ЗЕЕЗА и касаят провеждани производства по екстрадиция, а не такива по издадени ЕЗА – каквото безспорно е настоящето. Изпълнението на издадената от държава-член на ЕС Европейска заповед за арест се подчинява на други принципи и процедурни правила спрямо екстрадиционното производство и макар българският законодател да е уредил двете процедури в един закон, трябва да се подчертае, че екстрадицията

(чл.5-чл.34 от ЗЕЕЗА) е коренно различна от изпълнението на Европейска заповед за арест (чл.35-чл.65 от ЗЕЕЗА).

В конкретния процесен случай не се изискват от издаващата държава да бъдат дадени и гаранциите по чл.41 от ЗЕЕЗА, т.к. процесната заповед за задържане е издадена във връзка с изпълнение на наложено наказание, а не за провеждане на наказателно преследване, както и за престъплението, за което е осъден българският гражданин Т. не му е било наложено наказание доживотен затвор.

Не са налице абсолютните основания за отказ на изпълнение на ЕЗА по чл.39 от ЗЕЕЗА - за деянието, за което е осъдено исканото лице няма амнистия в Република България, не се нарушава принципа *non bis in idem* и исканото лице е пълнолетно съобразно българското законодателство. Не са налице и основанията за отлагане на изпълнението или за изпълнение под условие на заповедта по чл.52 от ЗЕЕЗА.

Липсват и факултативните основания за отказ да се изпълни издадената от съдебните власти на Република Италия ЕЗА по чл.40, ал.1, т.1-3 от ЗЕЕЗА – исканото лице не е обвиняемо в Република България за същото престъпление, за това престъпление не е прекратявано наказателно производство в Република България, а видно от ЕЗА не е настъпила давност за изпълнение на наложеното наказание лишаване от свобода. Лицето не е осъдено в друга държава за същото престъпление и по чл.40, ал.1, т.5 от ЗЕЕЗА - престъплението не е извършено изцяло или частично на територията на Република България или извън територията на Република Италия. Не са налице и факултативните основания за отказ да се изпълни заповедта за арест и по ал.2 на чл.40 от ЗЕЕЗА, т.к. в същата изрично е посочена информацията по т.2 на посочената правна норма, а именно – че поради задочно проведеното в Р. Италия съдебно производство, П. Т. своевременно е бил уведомен за насрочения съдебен процес, лицето е упълномощило защитник/или му е бил назначен такъв за защита по време на делото и такава защита е била оказана.

Правилно първоинстанционният съд е посочил в мотивите си, че в ал.2 на чл.40 от ЗЕЕЗА хипотезите от т.1 до т.4 са дадени алтернативно и отбелязването в ЕЗА само на една от тях (в случая т.2), е достатъчно за да се приеме, че интересите и правата на исканото лице в процеса са охранени, както и че ЕЗА е пълна и съдържа всички необходими данни, съгласно закона. В тази връзка, за неоснователно въззивният съд прецени и искането на защитника за отказ от изпълнение на издадената заповед за арест на основание, че в ЕЗА липсвала конкретна информация за това Т. да е бил призоваван лично за процеса, т.е. действително да е получил официална информация за определената дата и място на съдебния процес. Българският съд не би могъл да постави под съмнение достоверността на наличното вписване по смисъла на чл.40, ал.2, т.2 от ЗЕЕЗА в представената от искащата държава заповед. В рамките на настоящото съдебно производство съдът не разполага с правомощие да извършва преценка за законосъобразност на проведената съдебна процедура/производство в искащата държава. Следва да се има предвид, че принципа за взаимното признаване се основава на взаимното доверие между държавите-членки, стоящо в основата на сътрудничеството между тях и предполагащо спазване на основните принципи на прилагането на закона, в т.ч. и принципа за справедлив процес. Ето защо при извършено от страна на издаващата държава-членка позоваване на реализирано съдебно производство при гарантирани права на исканото лице, не са налице основания за отказ от изпълнение на Европейската заповед за арест.

При преценката на факултативните основания по чл. 40 ЗЕЕЗА обаче съдът

установи наличието на предпоставките на чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЕЕЗА да се откаже изпълнение на заповедта. Исканото лице П. Т. е български гражданин и живее постоянно в Република България. Същият има трайна обвързаност с територията на Република България, има семейна свързаност, роднини и близки на територията на Република България. Тъй като процедурата пред въззивният съд се развива по реда на чл.48 ал.2 вр.чл.44 от ЗЕЕЗА, настоящият състав намери, че във въззивното производство разполага с правомощието по чл.44 ал.8 от ЗЕЕЗА да приеме да се приведе в изпълнение от прокурора наложеното на П. Т. наказание лишаване от свобода. Поради това и на основание чл. 44, ал. 8 от ЗЕЕЗА, доколкото са налице предпоставките на чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЕЕЗА, вр. чл. 29, ал. 1 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки включващи лишаване от свобода, съдът прецени, че следва да приеме да се приведе в изпълнение остатъка от три години и един ден лишаване от свобода от наложените на исканото лице П. Т. с влязла в сила на 22.12.2014 г. присъда № 296/2014 Reg. Gen., № 6651/2013 R.G.N.R., № 8110/2013, постановена на 25.09.2014 г. от GIP (съдия по предварително следствие) към съда в Бриндизи, наказания от три години и четири месеца лишаване от свобода и глоба от 20 000 евро.

След влизане на решението в сила заверен препис от решението на основание чл. 44, ал. 10 ЗЕЕЗА следва да бъде изпратено на Окръжна прокуратура Сливен за инициране на процедура за неговото изпълнение по реда на чл. 29, ал. 1 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки включващи лишаване от свобода.

По изложените съображения съдът намира, че са налице основанията по чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЕЕЗА да се откаже изпълнението на ЕЗА и на основание чл. 44, ал. 8, вр. чл. 40, ал. 1, т. 4 от ЗЕЕЗА, вр. чл. 29, ал. 1 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки включващи лишаване от свобода да се приеме да се приведе в изпълнение наложеното наказание лишаване от свобода. В тази връзка, оспореното решение на Окръжен съд Сливен, с което е предал на компетентните власти на Република Италия българския гражданин П. П. Т. за изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода и му е взел мярка за неотклонение Задържане под стража до фактическото му предаване, следва да бъде отменено изцяло

На основание чл. 44, ал. 9 от ЗЕЕЗА съдът служебно се занима с мярката за неотклонение, която следва да се изпълнява до приключване на процедурата по привеждане в изпълнение на наказанието лишаване от свобода, като счита, че мярката "домашен арест" би обезпечила безпрепятственото провеждане на тази процедура. Т. има и установен адрес на територията на страната, на който пребивава и може да бъде открит за целите на процедурата по привеждане в изпълнение на наложеното в издаващата държава наказание.

С оглед на изложеното дотук и на основание 48, ал.2 вр. чл. 44, ал. 8 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест, Апелативен съд Бургас

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 74 от 14.09.2022 г. по ЧНД № 412/2022 г. на Окръжен съд Сливен.

ОТКАЗВА изпълнение на Европейска заповед за арест /ЕЗА/, издадена на 10.06.2022 г. от д-р А. Н. – зам.държавен прокурор на Държавна прокуратура Бриндизи, Република Италия, за предаване на исканото лице П. П. Т. с ЕГН ***** за изтърпяване на остатъка от три години и един ден от наложените му с влязла в сила на 22.12.2014 г. присъда № 296/2014 Reg. Gen., № 6651/2013 R.G.N.R., № 8110/2013, постановена на 25.09.2014 г. от GIP (съдия по предварително следствие) към съда в Бриндизи наказания от три години и четири месеца лишаване от свобода и глоба от 20 000 евро.

ПРИЕМА на основание чл.48, ал.2, вр. чл. 44, ал. 8, вр. чл. 40, ал. 1, т. 4 ЗЕЕЗА, вр. чл. 29, ал. 1 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки включващи лишаване от свобода да се приведе в изпълнение от прокурора наказанието лишаване от свобода за срок от три години и четири месеца / с остатък от това наказание от три години и един ден/, наложено на исканото лице П. П. Т. с ЕГН ***** с влязла в сила на 22.12.2014 г. присъда № 296/2014 Reg. Gen., № 6651/2013 R.G.N.R., № 8110/2013, постановена на 25.09.2014 г. от GIP (съдия по предварително следствие) към съда в Бриндизи.

ВЗЕМА на основание чл. 44, ал. 9 ЗЕЕЗА мярка за неотклонение "домашен арест" спрямо П. П. Т., до приключване на процедурата по привеждане в изпълнение на наказанието лишаване от свобода, като мярката да се изпълнява на адрес: гр. Ш., общ. Т., обл. С., ул. "****" № ***.

За постановената мярка за неотклонение "домашен арест" и за контрол по спазване на забраната по чл.62 ал.1 от НПК да се уведоми Началника на ОДМВР Сливен, като се изпрати и препис от решението.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Заверен препис от влязлото в сила решение да се изпрати на Окръжна прокуратура Сливен на основание чл. 44, ал. 10 ЗЕЕЗА за сведение и изпълнение.

Заверен препис от влязлото в сила решение да се изпрати на Върховна касационна прокуратура и на Министерството на правосъдието.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____